

ČÁST PRVNÍ

První kapitola

„P. J. Wallisová! Jsi to vážně ty? A co to máš sakra na sobě?“ řvala Suzette, když se přiřítila do loftu, následovaná bandou Pandiných dvanácti nejbližších kamarádek.

„Jsem zpátky!“ zaječela Pandy, smekla z hlavy papírový cylindr se stříbrnými flitry a lehce se uklonila. Suzette ji popadla kolem ramen a obě začaly skákat jako desetileté školačky.

„Potřebuju drink,“ oznámila Meghan. „Tyhle rozvodové večírky mě znervózňují. Co kdyby to potkalo *mě*?“

„Nevyhnutelně tě to jednou potká, a pak takový taky budeš mít.“ Suzette vrazila levou ruku Meghan pod nos, aby si zblízka prohlédla velký žlutý kámen. „Deset karátů. Bohužel chlapovi, který k němu patří, je osmdesát a má jaterní skvrny. Ale jestli se chce tvářit, že je mladší než ve skutečnosti, kdo jsem, abych mu to vymlouvala?“

„Ani ty už nejsi tak mladá,“ upozornila ji Meghan. „Je ti skoro...“

„Psst.“ Suzette se podívala na Meghan, zatímco se Pandy poslušně rozplývala nad prstenem.

„Ty jsi zasnoubená?“

„Ne všechny z nás strávily poslední dva roky zahrabané pod zem,“ zavtipkovala Suzette, zatímco se otevřely dveře výtahu a ven se vyhrnulo dalších šest žen.

„Šampaňské je ve vaně, sladkosti v kuchyni, cigarety v obýváku,“ vysvětlovala Pandy, zatímco je vítala.

„A co chlapi? Máme chlapy v ložnici?“ zakřičela jedna z žen a ostatní se nervózně rozesmály.

„Myslíš, že si Jonny myslel, že věnuješ moc času práci?“ zeptala se Angie. Pandy se zasmála a objala ji kolem drobných ramen. Samozřejmě že jsem věnovala příliš času práci,“ odpověděla nahlas, stejně tak kvůli sobě jako kvůli ostatním. „Která ženská dnes nemusí věnovat příliš času práci? A jestli se to mužům nelíbí, tak je to problém. Pokud se mnou někdo chce být, kariéra ke mně patří. Stejně jako k Jonnymu patří ta jeho.“

„A všechny ty restaurace,“ poznamenala Nancy, když proplouvala kolem.

Pandy se křečovitě usmála. „Vlastně mu ty restaurace nepatří.“

„Takže teď ho *nenávidíš*?“ Amanda byla z těch klevet bláhem bez sebe.

„Řekněme jen, že už bych *to* neudělala.“

Dveře výtahu se otevřely a dovnitř se s křikem nahnul další houf žen.

„Pandy!“ zahalasila Portia. „Podívej se na sebe! Jsi tak statečná. Stojíš tu v obepnutých stříbrných šatech a vypadáš jako bohyně!“

„Je to pravda?“ vyjekla Brittney. „Slyšela jsem, že se z tebe pokoušel dostat peníze za *Moniku*.“

„Dámy, prosím,“ obrátila se Pandy k uchvácenému publiku. „Pokud jde o rozvod, tak to, co je fér a logické, je to první,

co vyletí oknem. Jonny hrozil, že půjde po právech na Moniku. Doufal, že se tak vyděsím, že by je snad mohl získat, že mu místo toho dám loft.“

„A co jsi mu tedy dala?“ zaštěbetala Portia. „Nedala jsi mu loft. A Moniku jistě taky ne.“

„Dala jsi mu peníze, vid?“ zaspívala Suzette. „Já věděla, že k tomu dojde. No neříkala jsem ti, že k tomu dojde?“ Rozhlédla se po ženách, které stály nejbliže, a ty přikývly. „Já to předpovídala,“ pokračovala. „Říkala jsem: ‚Pandy je taková měkká, jen ji sledujte. Nakonec mu dá všechny svoje peníze.‘“

Pandy se na chvíli zašklebila – kdyby jen její kamarádky tušily, jak moc to bylo pravda. Ale snad se po úspěchu její nové knihy nikdo nebude muset dozvědět pravdu, o ničem, ani o jejím manželství.

„Ale on má přece spoustu *vlastních* peněz!“ zvolala Meghan.

„Ne tolik, kolik si myslíš,“ odporovala jí Nancy. „Tihle šéfkuchaři mají všechen svůj příjem vázaný na nemovitý majetek svých restaurací.“

„Myslíš si, že někoho měl?“ zeptala se Angie bez dechu.

Pandy se podrážděně usmála. Angie byla z jejích kamarádek nejnaivnější – jistě slyšela nějaké drby o Jonnyho nevěrách. Pandy už v sobě ale měla docela dost šampaňského, a tak šibalsky řekla: „Povězme to takhle. Kdyby *neměl* nějakou bokovku, tak rozhodně ne proto, že by se o to *nepokoušel*.“ Hlasitě se rozchechtala.

Večírek byl oficiálně zahájený.

Okolo sedmé večer byl loft plný. Vzduch byl prosycený párou z vaporizérů, kouřem cigaret a marihuany. Všude byly pohá-

zené plastové pohárky na koktejly, lepkavé ubrousky a prázdné lahve od šampaňského. Uprostřed večírku dorazil Henry.

„Koukejte, Cary Grant je tu!“ zaslechla Pandy Portiin křik. A hned následovala odměřená Suzettina odpověď:

„Cary Grant je mrtvý. To je Pandin *agent*.“

„Nějaká reakce?“ křičela Pandy a pospíchala k němu s takovým nadšením, že cestou převrhla několik drinků.

„A na co?“ zeptal se Henry, klidně zdvihl obočí a pohledem zkoumal místnost. Téměř nepostřehnutelně zavrtěl hlavou.

„Přece na knihu. Hej, pamatuješ? Ta věc, co jsem psala posledních dva roky.“ Pandy mu mávala rukou před obličejem.

Henry ani nemrknul. „Kdyby byly nějaké reakce, byla bys první, komu bych to řekl.“ Ujistil Pandy a stiskl jí rameno. Stál tam ještě pět minut, než musel utéct se slovy, že nechce skončit jako maso v sendviči mezi Suzette a Nancy.

„Nová kniha o Monice?“ zavolala Angie. Přes vibrující zvuk linoucí se z reproduktorů se jí nějak podařilo zaslechnout jejich rozhovor.

„Já to věděla!“ vykřikla Brittney. „Teď, když se Pandy rozvedla, se bude muset rozvést i Monica.“

„Pak by mohla zkusit on-line seznamku.“

„Mohla by si nechat vytipovat partnera. To by bylo k popukání.“

„Ještě větší sranda by byla, kdyby se Monica pokoušela domlouvat si schůzku přes *zprávy*.“

„A mohla by jít na rande s nějakými sexy mladými studenty. Co mají ještě svoje vlasy a skutečné svaly.“

„Nevím jak ty,“ dodala Amanda, „ale já od té doby, co chodím na rande s mladšími kluky, už nemůžu vystát muže svého věku. Jde to, když už s nějakým jsi, ale jinak...“

„Souhlasím. Když se chci podívat na starého chlapa, můžu se přece podívat na manžela!“

„To bys mohla, kdybys ho kdy viděla!“

„Co tím jako chceš říct?“

Zprávy? Rozvod? Seznamka? Ne, tohle není Monica, pomyslela si Pandy.

Musí to zastavit.

„Přestaňte!“ zařvala. „Monica se *nerozvádí*.“

„Ale vždyť přece všechno, co prožíváš, se stává i Monice, ne?“ vypískla Brittney.

„Už ne,“ prohlásila Pandy a najednou si vzpomněla na svou novou, nemonikovskou knihu a to, jak konečně donutí kritiky, aby ji brali vážně. To by se Monice *nikdy* nestalo. Vůbec nikdo nebral Moniku vážně.

A mohla jim to mít za zlé? Jen se na ni podívejte. Podívejte se na její *kamarádky*. Portia sedí na kuchyňské lince, až příliš krátké šaty se jí vyhrnují po stehnech, zatímco Nancy mimoděk polila Angie halenku šampaňským, zatímco vychvalovala přednosti napařování vaginy.

Pandy si zdvihnutím ruky zjednala pořádek. „Ale je pravda, že mi *vyjde* nová kniha.“

„Kdy?“

„Vlastně nevím. Právě jsem ji dokončila. Vlastně teprve minulý týden.“

„Pandemonia James Wallisová,“ zakrákorala Suzette. „Ty potvoro, proč jsi to neřekla dřív? Teď můžeme přestat slavit tvůj rozvod a začít slavit novou knihu.“ Zdvihla lahev šampaňského. „Na P. J.!“

„Na Moniku!“

„Na P. J. a na Moniku!“

Pandy tiše zasténala. Protlačila se hloučkem ke gauči.
„Chci vám něco oznámit...“

„Máš nového přítele!“ vydechla Amanda.

Pandy si na okamžik dala hlavu do dlaní. Pak vylezla na kožený gauč, opatrně balancovala s jednou nohou na polštáři a druhou na područce. Zatímco lezla nahoru, všimla si, že za chvíli zapadne slunce.

„Hej, vy tam,“ zavolala a mávala rukama. Většina žen už zase nedávala pozor.

„Haló! Tady jsem. Chci vám něco říct.“

Suzette ji uslyšela, otočila se a utiřila dav. „Pššš, hostitelka chce něco říct.“

„Hej, Pandy mluví.“

„No tak, chovejte se *slušně*.“

Jak hluk utichal, byla si Pandy téměř jistá, že zaslechla slova „potřebuje botox“ a „pořád je naivní, pokud jde o Jonnyho“, i když možná ne přesně v tomto pořadí. Pak jí Angie podala otevřenou lahev šampaňského, Pandy si přihnula a lahev jí vrátila. Konečky prstů se dotkla rtů.

„Chci vám něco oznámit,“ zopakovala a rozhlížela se po místnosti. Všichni už poslouchali. „Nemůžu vám ani říct, jak moc pro mě znamená, že jste všechny přišly. Vy víte, jak vás mám ráda!“

„Joooo.“

„Taky tě máme rády!“

Pandy uklonila hlavu namísto díky a počkala, až se všechny uklidní.

„Chci vám všem poděkovat, že jste přišly. Protože tohle je oslava. Nejenom oslava toho, že jdu dál, ale také toho, že jsem nechala minulost za sebou.“ Pandy se znovu podívala

na billboard. Slunce už zapadlo a Monica na okamžik zmizela.

„Jedna z věcí, které jsem se během rozvodu naučila,“ pokračovala Pandy, „je za prvé to, že jsem se nejspíš nikdy neměla vdávat. Ale moje nejistota ze mě dostala to nejlepší. Jakkoli je to hloupé, žena, která nikdy nebyla vdaná, myslí jen na to, aby se vdala. Pořád má někde vzadu v hlavě otázku: ‚Co je na mně špatného? Proč mě nikdo nechce?‘ Ale je důležité nechat se polapit společenským očekáváním...“

„Vocas v ložnici!“ zakřičel někdo.

Pandy se zasmála. „Za druhé jsem si uvědomila, že musím vyrůst. To znamená, že už nemůžu být dál Monica.“

„Ale no tak,“ zahoukala Nancy. „Ty přece *jsi* Monica.“

Pandy zavrtěla hlavou. „Už ne. Už nechci. Částečně proto, že kdybych zůstala jako Monica, skončila bych s dalším chlápem, jako byl Jonny.“

„Zapomeň na Jonnyho. Byla jsi pro něj moc dobrá.“

„Chlapi budou stát frontu, aby tě mohli poznat, uvidíš,“ uchechtla se Suzette.

„Ne.“ Pandy na Suzette laškovně ukázala prstem. „Chlapi stojí frontu na *tebe*. Ale to je ten problém. Když jsi s chlápem, tak fajn. Ale nemělo by to být celé o chlapech. *A my už to víme*. Někdy se ale ženská musí rozvést, aby se poučila.“

Pandy najednou vyschlo v ústech. Natáhla se k Angie pro lahev. Zatímco pila, slyšela Brittney, jak se ptá: „Vážně měl Jonny čtrnáct kufrů s noži?“

„Pssst,“ okřikla ji Nancy.

„A tak,“ řekla Pandy rychle, „to zkrátím. *Vyjde* mi nová kniha, ale *nebude* o Monice. Říkám, že to bude moje kniha. Tedy kniha, kterou jsem vždycky chtěla napsat a konečně jsem to udě-

lala. Doufám, že nejste zklamané. Pokud jde o Moniku...“ odmí-
čela se. „A o to, že rozhodně nemám žádného nového muže...“

„Dochází šampaňské!“ zakřičela Portia, jako by hrozil pád
jaderné bomby.

„Hudba!“ zavolala Meghan. „Co je s hudbou?“

Pandy vzala svůj flitrový klobouk a dala si ho na hlavu.
Když se otočila, aby slezla z gauče, najednou jí tvář zaplavila
světla, která každý večer přesně o osmé osvětila Moničin ob-
ličej.

Pandy ucouvla. Podpatkem se zachytila o trhlinu v po-
praskané kůži.

Upadla.